

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Відбулися Загальні збори ЄБА

26 листопада відбулися 15-ті щорічні Загальні збори членів Європейської Бізнес Асоціації. Зібралось близько 400 гостей, з-поміж яких — топ-менеджери компаній-членів, представники європейських інститутів і дипломатичних органів. Голова правління ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Андрій Панченко теж відвідав цей захід.

Учасники зустрічі обрали семеро нових членів Правління, обговорювали досягнення бізнес-асоціації за рік та ситуацію щодо асоціації з ЄС. Свої позиції з цього приводу озвучили Прем'єр-міністр України Микола Азаров та голова представництва ЄС в Україні Ян Томбінський, також гості почули відеозвернення Карела де Гюхта, єврокомісара з питань торгівлі, та Штефана Фюле, єврокомісара з питань розширення та Європейської політики сусідства. Днем пізніше ЄБА оприлюднила свою офіційну позицію щодо підписання Україною договору про асоціацію з Європейським Союзом: «Ми віримо, що цей документ стане у нагоді в досягненні головної мети нашої організації, а саме впровадження верховенства права, захисту прав власності та покращення

інвестиційного клімату в цілому. Саме тому бізнес-спільнота з розчаруванням сприйняла рішення Уряду України про зміну тактичного підходу до цієї довгоочікуваної угоди.

Безумовно, Європейська Бізнес Асоціація з повагою ставиться до суверенних рішень української держави і не може протидіяти політичним чинникам, які спричинили зміну вектора України.

В той же час, такий несподіваний крок після неодноразових заяв на високому офіційному рівні про стратегічний вибір європейської інтеграції дуже негативно позначається на рівні передбачуваності і довіри до правомірності вітчизняного бізнес-оточення. Це рішення невідворотно посилює політичний ризик інвестування в Україну, підвищило рівень очікувань з боку інвесторів як плату за такий ризик і, таким чином, зробило недоліки ведення бізнесу в Україні ще помітнішими.

Європейська Бізнес Асоціація залишається твердою у своїх намірах продовжувати надавати підтримку бізнесу і владним структурам України у покращенні інвестиційного середовища в Україні», — йдеться у зверненні.

Споживач завжди правий

Цього місяця на українських підприємствах WEIDMANN відбувся аудит фірми-споживача — ALSTOM. Така процедура передбачена міжнародним стандартом ISO 9001 і є корисною для всіх сторін, адже за допомогою аудиту визначають ступінь виконання вимог до системи менеджменту якості. Матеріали аудитів служать для оцінювання дієвості системи менеджменту якості і встановлення можливостей її удосконалення.

Аудит мав два етапи. Перший відбувся у квітні, другий, повний аудит — цими днями. Під час кількадечної ревізії було здійснено перевірку всього процесу виготовлення продукції: від вибору постачальника целюлози до відправки ізоляційних компонентів.

Зі Швейцарії прилетів менеджер із якості компанії WET AG Ханс Петтер Гассер. Із Франції прибули аудитори компанії ALSTOM Мамаду-Ламін Кулібалу та Андріан Шольс. Вони зустрілися з ке-

рівниками місцевих підприємств WEIDMANN — Андрієм Панченком та Іваном

тригубом, головою представництва WET AG в країнах СНД Іваном Бояршиним, директором Департаменту якості Валентиною Прокопенко та ін., провели низку нарад, здійснювали опитування спеціалістів з виробничих підрозділів і, зрештою, озвучили свої попередні рекомен-

дації на підсумковому засіданні. Зокрема, було відзначено низку позитивних мо-

ментів, як-то: оцінка вибору постачальника целюлози, оперативне виконання вхідного контролю, доступність звітів та електронних журналів, наявність інструкцій біля кожного приладу і на кожному робочому місці та ін. Суттєвих невідповідностей аудитори не виявили, не-

суттєві ж можуть одночасно бути і пропозиціями для покращення, проте, в разі повторення таких невідповідностей, під час наступного аудиту вони можуть бути класифіковані, як суттєві. До речі, на остаточні результати перевірки впливали відповіді всіх опитаних працівників, адже аудитори оцінювали кожну з них (середній результат оцінювання — 80%). А нещодавно надійшов звіт про підсумки аудиту — згідно з результатами оцінювання, українські підприємства WEIDMANN були віднесені до найвищої групи А.

Увага!

19 грудня о 17:15 у спортзалі Будинку культури паперовиків відбудеться спортивний захід — Кубок ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» з волейболу, приурочений до Дня енергетика. За попередньою інформацією, участь у змаганнях братиме три команди: енергетиків, виробників та управлінців. Профком товариства запрошує всіх охочих підтримати колега та повболівати за улюблені команди.

Відбулася корпоративна зустріч менеджерів з якості

Нещодавно у Швейцарії відбулася чергова зустріч представників із якості корпорації WICOR. Вдруге у Рапперсвілі зібралися менеджери із виробничих майданчиків Бразилії, Китаю, США, Мексики, України, вперше до них приєдналися колеги з нового підприємства у Туреччині (м. Габзе), що відкрилося цього року.

Малинські підрозділи відрядили двох представників: Анжелу Гангалюк, начальника відділу управління якістю ДП «ВМІК», та Валентину Прокопенко, директора Департаменту якості ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ».

За словами Валентини Василівни, фахівці зустрілися, аби обмінятися знаннями про функціонування систем менеджменту в різних компаніях корпорації (на деяких підприємствах вже діють інтегровані системи). Також спеціалісти обговорювали такі теми, як критерії контролю якості роботи зі скаргами; рентген-тестування виробів на наявність металу, проблеми якості при виготовленні деталей (вологість, розшарування та морщини) тощо. Крім того, кожен учасник зустрічі представляв власну доповідь. Наприклад, Валентина Проко-

пенко розповідала про взаємодію процесів товариства, її колеги — про елементи систем менеджменту та Кайдзен; процедуру контролю вхідних товарів; відбір проб для тестування компонентів та ін.

Марсель Суттер, генеральний директор WET AG, під час свого виступу нагадав про відповідальність керівників виробництва, про дотримання термінів виконання замовлень та акцентував увагу присутніх на тому, наскільки важливо шукати нові шляхи

для покращення якості продуктів на основі аналізу ризиків, тестування тощо.

Вольфганг Екснер, виконавчий віце-президент WET AG, наголосив на необхідності гармонізувати і привести до єдиного формату екологічні звіти на всіх підприємствах WEIDMANN.

У ході зустрічі було представлено нові проекти (зокрема, реалізовані в Урбані, Малині, Сент-Джонсбері) і обговорено теми доповідей на наступну нараду. Також, на прохання нашого директора з якості, учасники зустрічі відвідали лабораторію і побачили, як організовано контроль якості продукції (ламінованого та електроізоляційного картону, компонентів тощо).

Профспілки — за соціальний діалог

Наприкінці листопада голова профкому Лариса Примаченко відвідала пленум ради Федерації профспілок області, присвячений 65-річчю від дня її заснування. Участь у засіданні брали голова облдержадміністрації Сергій Рижук, голова Федерації профспілок області Неля Паламарчук, голова правління Об'єднання організацій роботодавців Житомирської області Сергій Бутенко, директор Житомирського обласного центру зайнятості Ігор Іщенко, посадовці ОДА, голови галузевих та первинних організацій.

З нагоди 65-річчя федерації деякі учасники зібрання були нагороджені почесними грамотами та преміями, з-поміж них — і профспілковий лідер ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Лариса Примаченко — «за багаторічну активну роботу в профспілках, особистий внесок у розвиток і зміцнення профспілкового руху в Україні, захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів профспілок та з нагоди 65-річчя утворення Федерації профспілок Житомирської області».

— Ця нагорода не лише моя, — говорить Лариса Євгенівна, — вона — результат плідної роботи усього нашого профспілкового активу: від дня створення профспілкової організації (наступного року, до речі, їй виповниться 100 років) і до наших днів.

Незважаючи на святковий настрій, члени зібрання з головою поринули в роботу. Центральною темою дискусій було обговорення ролі профспілок у реалізації державної політики зайнятості населення та посилення соціального діалогу на ринку праці Житомирщини.

Нині в області налагоджено тристоронній соціальний діалог між роботодавцями, представниками влади та профспілками, створено обласний координаційний комітет сприяння зайнятості населення, діє обласна робоча група з питань детінізації доходів та відносин у сфері зайнятості тощо. Федерація профспілок організовує виїзні засідання у районах, 27 листопада одне з них відбулося у Малині.

Такі заходи, говорилося на засіданні, вже принесли перші плоди. Упродовж січня-вересня було створено 19,2 тис. робочих місць, працевлаштовано 11,9 тис. безробітних (це 25% від загальної кількості). Порівняно з минулим роком (станом на 1 листопада) зменшилася кількість безробітних, зареєстрованих у центрі зайнятості, а кількість вакансій — зросла.

Однак і проблем в обласному секторі зайнятості вистачає. Зокрема, показник безробіття на Житомирщині становить 9,4% (в Україні — 7,5%), висока питома вага непрацевлаштованих жінок і молоді, наявні вакансії непривабливі через низький рівень зарплати, процвітає тіньова зайнятість, селяни, що володіють землею, позбавлені права отримувати допомогу з безробіття та ін.

Аби змінити ситуацію на краще, рада Федерації профспілок (членом якого є голова профкому товариства) ухвалила Постанову «Про роль профспілок в реалізації державної політики зайнятості населення та посилення соціального діалогу на ринку праці області», в якій представлено низку конструктивних пропозицій, з-поміж них і пропозиції, адресовані Кабінету Міністрів та Верховній Раді.

Як кажуть, краще пізнається в порівнянні — для когось дотримання передбачених законодавством соціальних гарантій — це вже неабияке досягнення (особливо, для тих підприємств, які провадять практику «зарплата в конверті»), а для когось — очевидність і неспорне правило. У товаристві виконуються всі пункти Генеральної і Галузевої угод та Колективного договору, тож працівники ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» соціально захищені, вони можуть бути спокійними і за своє сьогоднішнє, і за майбуттє, адже підприємство сплачує за них всі необхідні платежі до державних фондів, з-поміж яких — і пенсійний. Більше того — паперовики мають можливість отримати додаткові соціальні бонуси від працедавця, як-то різні види матеріальної допомоги (т. зв. «13-та зарплата», допомога для покращення здоров'я, преміювання за стаж роботи та ін.), поїздки вихідного дня, корпоративні свята, медичне обслуговування тощо.

Побували на Поділлі та Буковині

Не встигли паперовики поділитися враженнями від вінницьких фонтанів, які вони побачили завдяки профспілковому комітету, як адміністрація товариства організувала чергову поїздку на вікенд. Наприкінці жовтня група із майже п'ятдесяти туристів побувала у Кам'янці-Подільському та Чернівцях.

Першим пунктом маршруту став Кам'янець-Подільський, який зустрів паперовиків не по-осінньому сонячно і привітно. Завдяки цьому вони мали змогу досхочу на милуватися міс-том.

Нещодавно до туристичних маршрутів Кам'янця-Подільського додалася одна зі «свіжих» окрас — відновлене Лебедине озеро, відкриття якого було приурочене до дня міста у 2011 році. І паперовики не лише цю місцину поза увагою. Також вони побачили Собор Олександра Невського, ратушу, побували у Старій фортеці.

Звісно, наші туристи не могли оминати і Петропавлівський кафедральний костел — одну з найбільш оригінальних пам'яток архітектури не лише Поділля, а й усієї України. Лиш уявіть: поблизу ренесансного храму височіє 36-метровий мусульманський мінарет, увінчаний статуєю Мадонни! Таке незвичне поєднання — віддзеркалення історії древнього Кам'янця-Подільського, відомого ще як місто семи культур. Костел був зведений у XV столітті. У XVII столітті турки перетворили цю будівлю на мечеть та побудували мінарет. Коли місто перейшло до Польщі, на мінареті з'явилася позолочена християнська статуя. За радянських часів у приміщенні костелу знаходився музей атеїзму. 1990 року храм передали римо-католицькій громаді, і відтоді він використовується за першопризначенням. Поміж старовинних реліквій костелу з'явилася й сучасна — статуя папи Йоана-Павла II, встановлена у затишному кафедральному сквері у 2007 року.

Насамкінець паперовики придбали подарунки рідним на сувенірному ринку, а надвечір вирушили до Чернівців.

Експерсія буковинською столицею, що розташована за 40 км від румунського кордону, стартувала наступного дня. Малинчани відвідували це місто вперше, отож намагалися за короткий проміжок часу пізнати його якнайкраще. Місто старовинне (засноване 1408 року, а перші поселення на території Чернівців відносять до часів неоліту) і водночас молоде, адже середній вік його мешканців не перевищує 44 роки.

Блукаючи ошатними завітчаними вуличками, споглядаючи вишукані архітектурні ансамблі, туристи з цікавістю дослухалися до розповідей своїх екскурсоводів, адже майже кожна будівля чи місцина пов'язані з захопливою історією чи легендою. Приміром, проходячи вулицею Ольги Кобилянської, паперовики дізналися, що позаминулого століття, коли вулиця звалася Панською, відвідувачі ходили нею ледве не босоніж, а дворники мили бруківку кілька разів упродовж дня. Саме на цій вулиці знаходиться краєзнавчий музей та ніжно-рожевий, побудований у стилі італійського Ренесансу, Кафедральний собор Святого Духа. Турецька площа манить одноійменною криницею, реконструйованою до 600-ліття Чернівців, та великим залізним (ніби його забув сам Гуллівер) велосипедом, а Центральна площа приваблює міською ратушею та художнім музеєм. На вулиці Бетховена знаходиться Костел Воздвиження Святого Хреста і знаменитий будинок-корабель.

Дім-корабель — один із перших кам'яних будинків у Чернівцях, який «поставлений на якір» ще у XIX столітті, місцеві жителі ще й досі звать його на старий манер — «шифа», що в перекладі з німецької означає корабель. Кажуть, його звели двоє братів-моряків, які після закінчення своєї кар'єри сумували за морем. Передня частина будівлі, або ж «ніс» корабля, прикрашена головою лева, грифонами, дельфінами і водоростями. Відкритий майданчик на другому поверсі нагадує палубу, а башточка над дахом — щоглу.

Найвизначнішою пам'яткою Чернівців і всієї Західної України по праву вважають Резиденцію митрополитів Буковини і Далмації, яка два роки тому була включена до списку Світової культурної спадщини ЮНЕСКО. Нині в митрополічій резиденції, що на вулиці Університетській, знаходяться центральні корпуси Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Комплекс відкритий для туристів, тут щодня відбувається кілька екскурсій. Відвідувачам показують Храм Трьох Святителів, «Мармурову», «Блакитну» та «Червону» зали, а також дендропарк.

Завдяки тому, що Чернівці майже не постраждали від бомбардувань у часи Другої світової війни, до наших днів збереглося досить багато цікавих старовинних будівель. Містяни трепетно оберегають старовинні культурні надбання та повсякчас дбають про красу і чистоту міста. Цього ж вимагають і від гостей.

«Спеціалісти КВПіА працюють на стику різних спеціальностей...»

Євгеній Кучерина

Віднедавна за справністю автоматики паперових машин і допоміжного обладнання у цехах №3 і №5 стежать новопризначені спеціалісти: Василь Мойсієнко, Володимир Вакуленко, Олексій Тарасенко та Євгеній Кучерина. Молоді фахівці замінили старших колег, які вийшли на заслужений відпочинок.

— Спеціалісти КВПіА працюють на стику різних спеціальностей, адже мають справу з найрізноманітнішим обладнанням. Вони повинні знатися

на автоматиці, електриці, електроніці, механіці, — говорить Борис Кожемякін, інженер КВПіА з 30-річним стажем. — Цех виплекав багато гарних спеціалістів, сподіваємося, ці молоді хлопці теж такими стануть. Двоє з них, Василь Мойсієнко та Володимир Вакуленко, вже встигли добре проявити себе у роботі.

Василь Мойсієнко прийшов до цеху КВПіА одразу після отримання диплому про вищу освіту (2010 року закінчив НТУУ «КПІ»). Більш ніж три роки був налагоджувальником у складі ремонтної дільниці. Переймав досвід у старших колег, лагодячи прилади у різних виробничих цехах, беручи участь у реалізації проектів з модернізації обладнання, зокрема — у реконструкції розмелу ПРМ-15. А при встановленні системи технічного зору на ПРМ-16 Василь Леонідович був основним спеціалістом проекту від цеху КВПіА. Також, на час відпустки, йому доводилося замінити інженера КВПіА у 5-му цеху. Тож не дивно, що саме він отримав «постійну приписку» до цього цеху як інженер з налагодження і випробувань.

— Різниця між інститутом і роботою я не бачу, — говорить молодий чоловік. — І там, і тут я постійно навчаюся: вивчаю нові системи, обладнання ПРМ, вникаю у тонкощі технологічного процесу. За короткий час потрібно зрозуміти принципи роботи обладнання, яке встановлювали мої попередники, оцінити його стан та проведені модернізації. В разі потреби раджуся з інженером КВПіА Борисом Кожемякіним та моїм попереднім керівником — майстром ремонтної дільниці Анатолієм Мельниченком, а також із технологами цеху.

Володимир Вакуленко незабаром святкуватиме 12-річчя своєї праці на підприємстві. За фахом він — електромонтер з ремонту і обслуговування електрообладнання (навчався у

Житомирському технологічному коледжі). Донедавна він був черговим електромонтером електроцеху, а пізніше тому перейшов до цеху КВПіА і відтоді працює налагоджувальником під безпосереднім керівництвом Бориса Кожемякіна, обслуговуючи цех №3 та котельний. «Паперовик» зустрів обох фахівців у гарячому цеху — вони задіяні у монтажі нового резервного парового котла. За словами Бориса Васильовича, попервах він мав побоювання стосовно того, чи впорається вчорашній електрик із новими завданнями, однак нині схвально відгукується про професійні і особистісні якості Володимира Григоровича.

Олексій Тарасенко працює на підприємстві з 2001 року.

Увесь цей час, як і Володимир Вакуленко, був черговим електромонтером, а останні два місяці освоює новий для себе фах — налагоджувальника КВПіА при цеху №5. 2001 року він закінчив ПТУ-36, здобувши професію електрика. Згодом заочно вступив до Малинського лісотехнічного коледжу і вивчився на механіка. Така різнобічна освіта сприяє Олексію Анатолійовичу в освоєнні принципів роботи нового для нього обладнання, зокрема — пневматичних приладів. Зараз разом із інженером Василем Мойсієнком працюють над відновленням роботи бобінорізального верстата Goebel, оснащеного автоматичним контролером.

23-річний Євгеній Кучерина — наймолодший із когорти, трудиться в цеху КВПіА лише два тижні. До того, протягом чотирьох років, він теж був працівником електроцеху — черговим електромонтером, що обслуговував цехи №3, механічний та котельний, а також станцію промстоків. Професію електромонтера юнак здобув під час навчання в ПТУ-36 та Немішаєвському агроєкологічному коледжі. Нині разом з колегами працює над реконструкцією повздовжньо-різального верстата у цеху №3 та освоює премудрості нової професії.

Керівник цеху КВПіА Руслан Білоцький вбачає в молодих фахівцях великий потенціал:

— Ці спеціалісти з легкістю освоюють як аналогові, так і електронні системи КВПіА, а згодом вноситимуть нові ідеї щодо підвищення рівня автоматизації нашого підприємства. Їх дбайливе ставлення до обслуговування виробничого обладнання слугуватиме підґрунтям для його безвідмовної роботи.

Володимир Вакуленко

Олексій Тарасенко та Василь Мойсієнко

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «Борис і компанія», м. Київ, вул. Леніна, 64.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».